

Asia C-393/20

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

18.8.2020.

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie (Krakova-
Śródmieścien piirioikeus, Puola)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

7.8.2020

Kantajat:

T.B. ja D. sp. z o.o.

Vastaaja:

G. I. A/S

Tunnistetiedot poistettu

--

VÄLIPÄÄTÖS

7.8.2020

Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie V Wydział Gospodarczy
(Krakovan Krakova-Śródmieścien piirioikeuden V talousasioita käsittelevä jaosto,
Puola) -- [jaoston kokoonpano

käsiteltyään -- [menettelyä koskevia huomautuksia] 7.8.2020 Krakovassa

maksua koskevia yhdistettyjä asioita,

joissa asianosaisina ovat T. B. ja D. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością,
kotipaikka J.

ja G. I. A/S, kotipaikka K. (Tanskan kuningaskunta)

päätää:

I. [SEUT] 267 artiklan perusteella esittää seuraavat ennakkoratkaisukysymykset Euroopan unionin tuomioistuimelle:

- 1) Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 13 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä tämän asetuksen 11 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, tulkittava siten, että siihen voi vedota sellainen henkilö, joka on hankkinut liikenneonnettomuudessa tapahtuneen vahingon johdosta suoraan vahingon kärsineelle tarjottavia palveluja vastaan korvaussaatavat mutta joka ei harjoita elinkeinotoimintana korvaussaatavien perimistä ja joka on nostanut kotipaikkansa tuomioistuimessa kanteen sellaista onnettomuuden aiheuttajan vastuuvakuutuksen antajaa vastaan, jolla on kotipaikka toisessa jäsenvaltiossa?
- 2) Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 7 artiklan 2 alakohtaa tai 12 artiklaa tulkittava siten, että siihen voi vedota henkilö, joka on hankkinut luovutussopimuksen perusteella saatavan liikenneonnettomuudessa vahingon kärsineeltä nostaakseen sen paikkakunnan tuomioistuimessa, jossa onnettomuus on sattunut, vahingonkorvauskanteen sellaista liikenneonnettomuuden aiheuttajan vakuutuksenantajaa vastaan, jonka kotipaikka on muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa onnettomuus sattui?

-- [menettelyä koskeva huomautus]

[alkup. s. 2]

7.8.2020 tehdyn päätöksen

perustelut

I. Oikeudenkäynnin kohde ja asiaa koskevat olennaiset tosiseikat

1. Yhdistettyjen asioiden kohteena on kahden elinkeinonharjoittajan, T. B:n ja D. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, jonka kotipaikka on J, vastaaja G. I. A/S:ta, jonka kotipaikka on K. (Tanska), vastaan esittämät vaatimukset. Kummassakin yhdistetyssä asiassa kantajat vaativat korvauksia sellaisista liikenneonnettomuuksissa syntyneistä vahingoista, jotka vastaajan vakuuttamat aiheuttajat ovat aiheuttaneet.
2. Asia -- [nro 1]

2.1. T. B. nosti 19.10.2018 kanteen, jossa se vaati, että vastaaja veloitetaan maksamaan 501 Puolan zlotya (PLN). Kantaja totesi perusteluissa, että 12.12.2017 sattui liikenneonnettomuus, jonka johdosta vahingon kärsineen K. W:n omistama ajoneuvo vahingoittui. Kanteeseen liitetyistä asiakirjoista käy ilmi, että tapahtuma sattui K:ssa (Puola), onnettomuuteen osallisina olleet ajoneuvot on rekisteröity Puolassa ja ajoneuvojen kuljettajat ovat Puolan kansalaisia. Vahingon aiheuttaja P. P:llä oli vastuuvakuutus vastaajana olevassa vakuutusyhtiössä. Vastaaja maksoi korvauksena 1 301,17 PLN. Kantajan mukaan korvausta maksettiin liian vähän. Kantaja, joka harjoittaa elinkeinotoimintana riskin- ja vahingonarviointia, hankki vahingon kärsineeltä korvauksen loppuosaa koskevan oikeuden luovutussopimuksen perusteella.

2.2. Vastineessaan vastaajan asiamies vaati, että kanne jätetään tutkimatta, koska puolalainen tuomioistuimien ei ole toimivaltainen. Vastaaja vetosi unionin tuomioistuimen 31.1.2018 antamaan tuomioon Hofsoe v. LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG (C-106/17, EU:C:2018:50) sisältyviin perusteluihin. Kantaja harjoittaa elinkeinotoimintana korvaussaatavien perimistä eikä voi siksi saada forum actoriksen mukaista erityissuojaa ja hänen on nostettava kanne vakuutusenantajaa vastaan tämän kotipaikan tuomioistuimessa. Vastaaja esitti joukon Puolan yleisten tuomioistuinten tuomioita tosiseikoiltaan samankaltaisissa asioissa -- [viittaus kansalliseen oikeuskäytäntöön].

2.3. Kantaja totesi 24.7.2019 päivätyssä kirjeessä, että vastaaja toimii Puolassa C. P. sp. z o.o:n kautta, ja näin ollen puolalaiset tuomioistuimet ovat toimivaltaisia. Lisäksi asetuksen N:o 1215/2012 12 artiklasta käy ilmi, että kanne vakuutusenantajaa vastaan voidaan nostaa sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä vahinko sattui.

3. Asia -- [nro 2]

3.1. D. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, jonka kotipaikka on J, nosti 8.5.2019 kanteen, jossa se vaati, että vastaaja veloitetaan maksamaan 1 626,95 PLN. Kantaja totesi perusteluissa, että 7.7.2017 sattui onnettomuus, jonka [alkup. s. 3] johdosta vahingon kärsineiden M. ja E. C:n ajoneuvo vahingoittui. Tapahtuman aiheuttajalla on vastuuvakuutus vastaajana olevassa yrityksessä. Kanteeseen liitetyistä asiakirjoista käy ilmi, että tapahtuma sattui Ś:ssä (Puola), onnettomuuteen osallisina olleet ajoneuvot on rekisteröity Puolassa ja ajoneuvojen kuljettajat ovat Puolan kansalaisia. Vahingon kärsineet vuokrasivat ajoneuvon korjauksen ajaksi korvaavan auton kantajalta. Vastaaja riitautti korvaavan auton vuokrauskulujen määrän, joka oli 2 558,40 PLN, ja maksoi siitä vain 931,45 PLN. Vahingon kärsineet tekivät 4.3.2019 kantajan kanssa korvaavan auton vuokrauskuluista syntynyttä saatavaa koskevan luovutussopimuksen.

3.2. Vastineessaan vastaajan asiamies vaati, että kanne jätetään tutkimatta, koska puolalainen tuomioistuimien ei ole toimivaltainen. Vastaaja vetosi unionin tuomioistuimen 31.1.2018 antamaan tuomioon Hofsoe v. LVM

Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG (C-106/17, EU:C:2018:50) sisältyviin perusteluihin. Kantaja harjoittaa elinkeinotoimintana korvaussaatavien perimistä eikä sen vuoksi voi käyttää mahdollisuutta nostaa kanne tuomioistuimessa, joka sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa kuin vakuutusenantajan kotipaikka. Näkemyksensä vahvistukseksi vastaaja esitti joukon yleisten tuomioistuinten tuomioita tosiseikoiltaan samankaltaisissa asioissa.

3.3. Kantaja totesi 3.12.2019 ja 4.3.2020 päivätyissä kirjeissä, että sitä ei voida pitää vastaavanlaisena toimijana kuin vastaaja. Kantaja on nimittäin ainoastaan korjaamo, joka tarjoaa mahdollisuuden ajoneuvon korjaukseen ilman käteisvaroja. Se ei harjoita korvaussaatavien hankkimista niiden perimiseksi tuomioistuimessa. Kun vastaaja tarjoaa palveluitaan Puolassa, sen pitäisi ottaa huomioon tarve taata vahingon kärsineille ja sen lukuun toimiville toimijoille mahdollisuus nostaa kanne kansallisessa tuomioistuimessa. Kantaja totesi lisäksi, että toimivallan perusta on asetuksen N:o 1215/2012 12 artiklan säännös.

3.4 Kantajan asiamies totesi 31.7.2020 pidetyssä istunnossa, että jos kanne jätetään tutkimatta, vahingon kärsineet ovat vaikeassa tilanteessa. Korjaamot eivät nimittäin tarjoa palveluita ilman käteisvaroja niiden vaikeuksien vuoksi, jotka liittyvät kanteen nostamiseen ulkomailla. Ulkomaisen vakuutusenantajan maksaman korvauksen odotus kestää useamman kuukauden eikä vahingon kärsineillä itsellä usein ole nykyisessä tilanteessa varoja ajoneuvon korjaukseen tai korvaavan auton vuokraukseen.

II. Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

4. Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus N:o 1215/2012 (EUVL 2012, L 351, s. 1; jäljempänä asetus)

4.1. 4 artiklan 1 kohta:

[alkup. s. 4] Kanne sellaista henkilöä vastaan, jolla on kotipaikka jäsenvaltiossa, nostetaan hänen kansalaisuudestaan riippumatta tuon jäsenvaltion tuomioistuimessa, jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu.

4.2. 5 artiklan 1 kohta:

Jos henkilön kotipaikka on jäsenvaltiossa, häntä vastaan voidaan nostaa kanne toisen jäsenvaltion tuomioistuimessa ainoastaan tämän luvun 2–7 jakson säännösten nojalla.

4.3. 7 artiklan 2 alakohta:

Jos henkilön kotipaikka on jäsenvaltiossa, häntä vastaan voidaan nostaa kanne toisessa jäsenvaltiossa – – sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevassa asiassa sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä vahinko sattui tai saattaa sattua.

4.4. 8 artiklan 2 alakohta:

Jos henkilöllä on kotipaikka jäsenvaltiossa, häntä vastaan voidaan nostaa kanne myös, jos kanne koskee takuu- tai takausvaatimusta tai sivullisvaatimusta, siinä tuomioistuimessa, jossa alkuperäinen kanne on pantu vireille, jollei alkuperäistä kannetta ole nostettu ainoastaan sen vuoksi, että kanne henkilöä vastaan saataisiin tutkituksi muussa tuomioistuimessa kuin siinä, joka muutoin olisi ollut toimivaltainen tutkimaan häntä vastaan nostetun kanteen.

4.5. 11 artiklan 1 kohdan b alakohta:

Kanne sellaista vakuutuksenantajaa vastaan, jolla on kotipaikka jäsenvaltiossa, voidaan nostaa – – muussa jäsenvaltiossa vakuutuksenottajan, vakuutetun tai edunsaajan nostamien kanteiden osalta sen paikkakunnan tuomioistuimissa, jossa kantajalla on kotipaikka.

4.6. 11 artiklan 2 kohta:

Vakuutuksenantajalla, jolla ei ole kotipaikkaa jäsenvaltiossa mutta jolla on jossakin jäsenvaltiossa sivuliike, agentuuri tai muu toimipaikka, katsotaan sivuliikkeen, agentuurin tai muun toimipaikan toimintaan liittyvissä riita-asioissa olevan kotipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa.

4.7. 12 artikla:

Asiassa, joka koskee vastuuvakuutusta tai kiinteää omaisuutta koskevaa vakuutusta, kanne vakuutuksenantajaa vastaan voidaan lisäksi nostaa sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä vahinko sattui. Sama koskee tapauksia, joissa samalla vakuutusopimuksella on vakuutettu sekä irtainta että kiinteää omaisuutta ja sama tapahtuma on aiheuttanut vahinkoa kummallekin.

4.8. 13 artikla:

1 kohta. Vastuuvakuutusta koskevassa asiassa kanne vakuutuksenantajaa vastaan voidaan nostaa myös siinä tuomioistuimessa, jossa vahingon kärsinyt on nostanut kanteen vakuutettua vastaan, jos tämä on tuomioistuimen lain mukaan sallittua.

2. kohta. Vahingon kärsineen suoraan vakuutuksenantajaa vastaan nostamaan kanteeseen sovelletaan 10, 11 ja 12 artiklan säännöksiä, jos tällainen suora kanne on sallittu.

[alkup. s. 5]

Puolan oikeus

5. 23.4.1964 annettu siviililaki (kodeks cywilny; Dz. U. 1964, Nr 16, järjestysnumero 93; jäljempänä siviililaki)

5.1. 509 §:

1 mom. Velkoja voi siirtää saatavan kolmannelle osapuolelle (siirto) ilman velallisen suostumusta, ellei se ole vastoin lakia, sopimus rajoita sitä tai saatavan ominaisuudet estä.

2 mom. Saatavan mukana siirronsaajalle siirtyvät kaikki siihen liittyvät oikeudet, erityisesti maksamatonta korkoa koskevat vaatimukset.

5.2. Siviililain 822 §:n 4 mom:

Sillä, jolla on oikeus vahingonkorvaukseen vastuuvakuutus sopimuksen piiriin kuuluvan tapahtuman johdosta, on oikeus kohdistaa vaatimuksensa suoraan vakuutuksenantajaan.

III. Ennakkoratkaisukysymysten perustelut

Yleisiä näkökohtia

6. Molempien tarkasteltavien yhdistettyjen asioiden keskeinen tekijä on se, että ne koskevat Puolassa sattuneita liikenneonnettomuuksia ja niihin ovat olleet osallisina ainoastaan Puolan kansalaiset ja Puolassa rekisteröidyt ajoneuvot. Kantajia ovat toimijat, joille vahingonkorvausta koskevan saatavan on siirtynyt saatavan luovutusta koskevan sopimuksen perusteella.
7. Puolassa on yleinen käytäntö, että sellaisissa liikenneonnettomuuksissa vahingon kärsineet, joissa vahingot korvataan vahingon aiheuttajan vastuuvakuutuksesta, käyttävät korjaamoiden ja korvaavia ajoneuvoja vuokraavien toimijoiden palveluja ilman käteisvaroja, ja näitä palveluja tarjoavat toimijat vaativat korvausta suoraan vahingon aiheuttajan vakuutuksenantajalta.
8. Seikka, joka herättää epäilyksiä kansallisen toimivallan valossa, on se, että vahinkojen aiheuttajien vastuuvakuutuksen antaja oli yhtiö G. I. A/S, jonka kotipaikka on Tanskassa. Kyseisellä vakuutuksenantajalla ei ole sivuliikettä, agentuuria tai muuta toimipaikkaa Puolassa, minkä vuoksi asetuksen 11 artiklan 2 kohta ei muodosta perustetta puolalaisen tuomioistuimen toimivallalle. Vastaajana oleva vakuutuksenantaja tarjosi vakuutus sopimusten tekemistä Puolan kansalaisille P. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, jonka kotipaikka on Ž, välityksellä.

Ensimmäinen kysymys

9. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä käy ilmi, että asetuksen N:o 1215/2012 13 artiklan 2 kohtaan sisältyvän viittauksen tehtävänä on lisätä asetuksen 11 artiklan 1 kohdan b alakohtaan sisältyvään kantajien luetteloon

henkilöt, jotka ovat kärsineet vahingon, eikä näiden henkilöiden joukkoa ole rajattu niihin, jotka ovat kärsineet vahingon välittömästi (tuomio 31.1.2018, Hofsoe v. LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG, C-106/17, EU:C:2018:50, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

10. Unionin tuomioistuin totesi myös, että vastaajan oikeuspaikan toimivaltaisuutta koskevasta periaatteesta tehtävien poikkeusten on oltava **[alkup. s. 6]** poikkeuksellisia ja niitä on tulkittava suppeasti. Edellä esitetystä seuraa, ettei mikään erityissuoja ole tarpeen sellaisten vakuutusalan ammattilaisten välisissä suhteissa, joista kenenkään ei voida olettaa olevan muihin nähden heikommassa asemassa (tuomio 31.1.2018, Hofsoe v. LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG, C-106/17, EU:C:2018:50, 40 ja 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
11. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä ei ole asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ”vahingon kärsineen” tarkkaa määritelmää. Sitä vastoin on todettu, että asetuksen 13 artiklan 2 kohdan, luettuna yhdessä asetuksen 11 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, suojelutarkoituksesta seuraa, että näissä säännöksissä säädettyjä toimivaltaa koskevia erityissäännöksiä ei voida soveltaa tässä tarkoituksessa henkilöihin, joilla ei ole tällaista suojelun tarvetta (ks. tuomio 13.7.2000, Group Josi v. Universal General Insurance Company (UGIC) C-412/98, EU:C:2000:399, 65 ja 66 kohta; tuomio 26.5.2005, Groupement d'intérêt économique (GIE) Réunion européenne ym. v. Zurich España ja Société pyrénéenne de transit d'automobiles (Soptrans), C-77/04, EU:C:2005:327, 20 kohta ja tuomio 17.9.2009, Vorarlberger Gebietskrankenkasse v. WGV-Schwäbische Allgemeine Versicherungs AG, C-347/08, EU:C:2009:561, 41 kohta).
12. Kantaja D. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, jonka kotipaikka on J, viittaa 31.1.2018 annettuun tuomioon Hofsoe v. LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG (C-106/17, EU:C:2018:50) ja toteaa, että ei itse ole vakuutusalan ammattilainen eikä harjoita elinkeinotoimintana vakuutuskorvaussaatavien perimistä vakuutuksenantajilta tällaisten saatavien sopimusperusteisena luovutuksensaajana. Kantajan pääasiallinen toiminta koostuu palvelujen tarjoamisesta ajoneuvojen vahingonselvityksen alalla ja korvaavien autojen vuokraamisesta. Käteisettömän vahingonselvityksen yhteydessä kantaja kuitenkin perii lisäksi korvauksia vakuutuksenantajilta.
13. Asetuksen johdanto-osan 15 perustelukappaleen mukaan tuomioistuimen toimivaltaa koskevien sääntöjen ennustettavuuden olisi oltava hyvä, ja niiden olisi perustuttava periaatteeseen, jonka mukaan toimivaltainen tuomioistuin määräytyy pääsääntöisesti vastaajan kotipaikan perusteella.
14. Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie on siis epävarma siitä, millaisia kriteereitä on sovellettava sen arvioinnissa, onko kyseinen toimija ”heikompi osapuoli”, ja voidaanko toimijaa näin ollen pitää asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna vahingon kärsineenä ja vedota asetuksen 11 artiklan 1

kohdan b alakohdan toimivaltaperusteeseen. Erityisesti se pohtii, onko arvioitava ainoastaan sitä, että kyseisen toimijan harjoittama ammattimainen vakuutusalan toiminta on luonteeltaan pääasiallista, ei sivutoimista, vai ovatko myös muut tekijät kuten voimavarat ja harjoitetun muun liiketoiminnan laajuus olennaisia.

15. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo, että ottaen huomioon yleisten tuomioistuinten ristiriitaiset oikeuskäytännöt ja kysymyksen merkittävyys toimivaltaa koskevan ongelman kannalta olisi määritettävä tarkasti, millaisia toimijoita voidaan pitää asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina vahingon kärsineinä. Tällainen kriteeri voisi olla esimerkiksi vaateen saannon peruste. Tämä merkitsisi sen hyväksymistä, että toimijat, jotka päättävät hankkia kyseisen vaatimuksen konsensuaalisella sopimuksella, eivät voisi vedota asetuksen 13 artiklan 2 kohdan, luettuna yhdessä 11 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, toimivaltaperusteeseen.

[alkup. s. 7] Toinen kysymys

16. Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys koskee ainoastaan toisen yhdistetyn asian kantajaa D. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, jonka kotipaikka on J, mutta toinen kysymys on luonteeltaan yleinen ja koskee molempia yhdistettyjä asioita.
17. Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowille on epäselvää, voiko henkilö, jolle vahingonkorvausta koskevan saatava on siirtynyt saatavan luovutusta koskevan sopimuksen perusteella suhteessa vahingon aiheuttajan vastuuvakuutuksen antajaan, vedota edellä mainittuihin asetuksen 7 artiklan 2 alakohdan ja 12 artiklan säännöksiin kanteen nostamiseksi sen paikkakunnan tuomioistuimessa, jossa vahinko sattui.
18. Asetuksen 7 artiklan 2 alakohdassa säädetään mahdollisuudesta nostaa kanne sellaista henkilöä vastaan, jonka kotipaikka on jäsenvaltiossa, vahinkoa aiheuttanutta tekoa koskevissa asioissa sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä vahinko sattui. Voidaan siten katsoa, että kyseinen säännös koskee myös asioita, joissa asianosaisina ovat vahingon kärsineen oikeusseuraaja ja vahinkoa aiheuttaneesta teosta vastaava toimija (esim. vakuutuksenantaja) – – [viittaus kansalliseen oikeuskäytäntöön].
19. Epäily, joka koskee mahdollisuutta soveltaa kyseistä liittymää, johtuu kuitenkin siitä, että vakuutuksenantajan vastuun peruste on vahingon aiheuttajan kanssa tehty vakuutussopimus. Lisäksi toimivaltaa koskevasta kysymyksestä vakuutussopimusta koskevissa asioissa säädetään asetuksen 10-16 artiklassa.
20. Yhdistettyjen asioiden kantajat huomauttavat, että kyseisissä asioissa tapahtumapaikan tuomioistuimen toimivallan perusta on asetuksen 12 artikla, jonka mukaan asiassa, joka koskee vastuuvakuutusta, kanne vakuutuksenantajaa vastaan voidaan nostaa sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä vahinko sattui. Tämä näkemys on esitetty tosiseikoiltaan samankaltaisissa asioissa Puolan yleisten tuomioistuinten oikeuskäytännössä – – [viittaus kansalliseen

oikeuskäytäntöön]. Toisaalta kuitenkin on todettu, että asetuksen 12 artiklan säännöstä on luettava yhdessä asetuksen 13 artiklan 2 kohdan kanssa. Näin ollen ainoastaan henkilö, joka on asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vahingon kärsinyt, voisi vedota 12 artiklan toimivaltaperusteeseen -- [viittaus kansalliseen oikeuskäytäntöön].

21. Kummankin edellä mainitun ratkaisun seuraukset kaikille vakuutusalan toimijoille ovat huomattavat. Jos katsotaan, että luovutuksensaaja, joka on vakuutusalan ammattilainen, ei voi vedota asetuksen 7 artiklan 2 alakohdan ja 12 artiklan toimivaltaperusteeseen, kanne on nostettava sen jäsenvaltion tuomioistuimessa, jossa on vahingon aiheuttajan vastuuvakuutuksen **[alkup. s. 8]** antajan kotipaikka, vaikka paikkakunta, jossa tapahtuma on sattunut, ja vahingon aiheuttajan sekä vahingon kärsineen kotipaikka sijaitsevat toisessa jäsenvaltiossa.
22. Asetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaan kuitenkin vastuuvakuutusta koskevassa asiassa kanne vakuutuksenantajaa vastaan voidaan nostaa myös siinä tuomioistuimessa, jossa vahingon kärsinyt on nostanut kanteen vakuutettua vastaan, jos tämä on tuomioistuimen lain mukaan sallittua. Vastaavanlainen säännös sisältyy asetuksen 8 artiklan 2 alakohtaan, jossa sallitaan mahdollisuus nostaa kanne sellaista henkilöä vastaan, jolla on kotipaikka jäsenvaltiossa, jos kanne koskee takuu- tai takausvaatimusta, siinä tuomioistuimessa, jossa alkuperäinen kanne on pantu vireille. Edellä mainitun siviililain 822 §:n 4 momentin mukaan Puolan oikeudessa sillä, jolla on oikeus vahingonkorvaukseen vastuuvakuutus sopimuksen piiriin kuuluvan tapahtuman johdosta, on oikeus kohdistaa vaatimuksensa suoraan vakuutuksenantajaan.
23. Näin ollen, jotta luovutuksensaaja voisi nostaa kanteen tapahtuman aiheuttajan vastuuvakuutuksen antajaa vastaan sen paikkakunnan tuomioistuimessa, jossa tapahtuma on sattunut, hänen on nostettava kanne itse vakuutettua vastaan, koska silloin luovutuksensaaja voi vedota asetuksen 13 §:n 1 kohdan (mahdollisesti asetuksen 8 §:n 2 alakohdan) toimivaltaperusteeseen.
24. Edellä mainittu tulkintatulos johtaa epäedullisiin seurauksiin vahingon aiheuttajalle, jonka on vastattava useista kustannuksista, vaikka periaatteessa vahingon aiheuttajan osallistuminen asiaan vastaajan puolella tällaisissa asioissa ei ole välttämätön. Kyseinen ratkaisu on myös ristiriidassa Puolan oikeuden kanssa, jossa sallitaan vahingon kärsineen ja myös luovutuksensaajan mahdollisuus nostaa kanne vahingon aiheuttajan vakuutuksenantajaa vastaan ilman, että on tarpeen nostaa kanne itse aiheuttajaa vastaan.
25. Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan perusteltu olisi siis sellainen asetuksen 12 artiklan ja 13 artiklan 1 ja 2 kohdan säännösten tulkinta, jossa sallitaan mahdollisuus nostaa kanne vahingon aiheuttajan vastuuvakuutuksen antajaa vastaan sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä vahinko sattui, ilman, että on tarpeen nostaa kanne vakuutettua vastaan.

26. Edellä esitetyn perusteella vastaukset molempiin Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowien esittämiin ennakkoratkaisukysymyksiin ovat tarpeen ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen käsiteltäväksi saatettujen asioiden ratkaisemiseksi. Edellä mainittujen ennakkoratkaisukysymysten esittämistä puoltaa se, että julkisesti saatavissa olevista ja myös ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen viran puolesta tuntemista Puolan yleisten tuomioistuinten tuomioista käy ilmi, että edellä mainittuja asetuksen säännöksiä tulkitaan eri tavoin, minkä seurauksena tosiseikoiltaan samankaltaisissa asioissa annetaan erilaisia puolan tuomioistuinten toimivaltaa koskevia ratkaisuja.
27. – – [menettelyä koskevia huomautuksia]

TYÖASIAKIRJA